

Ölsem Yare Gam Değil Ah Etmek Ar Gelir

– Yazan Adam · 26 Ekim 2010

Sükut etmişti nefese müdrük olan canlar, edebi terennüm eden şevk-i hicranlar
Neden dur durak bilmiyor umutlar, ruhumdan sudur eden figanlar ve nisyanlar
Hep böylemi kalacaktı sinemden çıkmayan hüznü sızılar, o bıktırıcı azaplar
Çaresiz bırakan o sabrı yudumlar, boyun büktüren bahtı karanlıklar ve ağıtlar

Aranırım, nerede akıyor ruhuma aşına olacak sebebi sürur inşirahlar ve umutlar
Mütemedayen potrazdamı solacak ve mecalsiz kalacaktır bu feryadı çırpınışlar
Gönül ağlar, dil çaresizliği yudumlar kalbimde niye durmuyor figanı hıçkırıklar
Söylenmek deva olmayacak sinemin solgun yaprakları bir bir sükutumla kopacak

Ey yüreğimin sızısı, gönlümün dinmeyen ağrısı, umutlarımın furyası duy sesimi
Yılların karanlığına bıraktığım gün yüzü görmemiş ümitlerimi, çileli içlenişimi
Ruhumdan tebarüz eden ve feryadın sessizliğine rucu etmiş bulunan nağmelerimi
Bir şikayetin ve hatta yeis içinde nefesi teneffüs etmenin ızdırabında ki günlerimi

Gönlüm niye bizar, hicran sessizliğin ahenginde şu mezarımı nefsim için aralar
Heyhat ki ahım kim için yüreğimden bir hüznü ile gönülleri yad ederek ferahlar
Toprak kalbim için ne ülfetli bahtiyar, yar olmasaydı bu aşk-ı hayat neye yarar
Mahzun çehreleri gördükçe, figan eden nefesleri düşündükçe, utanmak bana yarar

Gel söylenme, ruhunu esir alan bahanelerle nefeslenme, aşk, benlikten temizliktir
Kalbi lekeleri, nefsi hergelelikleri, nefesi müddete bırakılan avarelikleri silmektir
Gönül gözüyle, inşirahın vecdiyle sevda ile yüzleşmektir, ne tendir nede bahenedir
Her adımın ve nefese amade olan o canın murakebesinde hali sabırla demlemektir

Mustafa CİLASUN